

ත්‍රිපිටකයෙන් පිළිබිඹුවන බුදුන්වහන්සේගේ වෛදික ඥානය

වැල්පලවාකේ තන්දරතන හිමි

භාෂා, සංස්කෘතික අධ්‍යයන හා ප්‍රාසංගික කලා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

nandarathanaw@yahoo.com

ක්‍රි: පූ: 06 වන සියවසේ භාරතයේ පහළ වූ ශ්‍රේෂ්ඨ දාර්ශනිකයකු ලෙස බුදුන්වහන්සේ පෙන්වාදිය හැකි ය. උන්වහන්සේ සිද්ධාර්ථ වර්තයෙන් සමුගෙන කිස්පස්වන වියේදී උතුම් සම්මා සම්බුද්ධත්වයට පත්වූහ. උන්වහන්සේ ගිහි ගෙයින් නික්ම ගියේ සාම්ප්‍රදායික කාලීන ජනයා අතර පිවිත්වුමෙන් ම කාලීන දර්ශනවාදයන් පිළිබඳ අවබෝධයකින් පසුව තැනන්නා වශයෙනි. එසේ නික්මයෑමෙන් අනතුරුව අප්‍රමාන ව්‍යායාමයකින් සැත ව පැවති සත්‍යය සොයා ගන්නා ලදී. එතැන් පටන් ලෝක සත්ත්වයාට ධර්මය දේශනා කිරීම ආරම්භ කළ උන්වහන්සේ සාම්ප්‍රදායික සමාජ ජන විඥානය අධ්‍යයනය කොට එයට ගැලපෙන අයුරින් ධර්මය ප්‍රචාරය කිරීමට උත්සහ කළ ආකාරයක් ත්‍රිපිටකයෙන් විභද්ධ වේ. ඒ මගින් කිසිදු විට අර්ථවත් වන්නේ බුදුන්වහන්සේ පරායත්ත ධර්මයක් දේශනා කළ බව නොව. සාම්ප්‍රදායික ජන විඥානය මැනවින් ස්පර්ශ කරන්නට ගත් ව්‍යායාමයක ප්‍රතිඵලයකි. එහිදී බුදුන්වහන්සේ සිය වෛදික ඥානය සිය දේශනාවන් සඳහා උපයෝගී කොටගෙන කාලීන ජනයාට ත්‍රිපිටකධර්මය පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ලබාදෙන්නට උත්සාහ කොට ඇත. එයට ප්‍රමාණවත් සාධක ත්‍රිපිටකයෙන් හමුවේ. යථෝක්ත කාරණාව පිළිබඳ අවධානය යොමුකිරීමේදී වෛදික දේවමණ්ඩලය පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් බුදුන්වහන්සේට තිබී ඇත. සංයුත්ත නිකායේ ධර්ම සූත්‍රය, දීඝනිකායේ සක්කපඤ්ඤ සූත්‍රය, දීඝනිකායේ මහාසමයසූත්‍රය වැනි සූත්‍ර එයට කදිම නිදසුන් ය. වෛදික සූක්ත රචකයන් සම්බන්ධ ව ද ත්‍රිපිටකයෙන් සාදක හමුවේ. මජ්ඣනිකායේ වඞ්ඤ්ඤ සූත්‍රය, සුභසූත්‍රය වැනි සූත්‍රයන් එහිලා ප්‍රබල සාධක ය. දීඝනිකායේ තේවිජ්ජක සූත්‍රයේ බ්‍රාහ්මණ ග්‍රහ පිළිබඳ නාමයන් දැකිය හැකි ය. සුත්ත නිපාතයේ තුවටක සූත්‍රයේ සඳහන්වන “ආච්චික” යන්න කාලීන වශයෙන් අර්ථවත් වේදය සඳහා භාවිත නාමය වන්නට පුළුවනි. දීඝනිකායේ බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයේ සඳහන්වන ගුප්ත විද්‍යාවන් පිළිබඳ දේශනාව අර්ථවත් වේදයේ ගුප්ත විද්‍යාවන් සමග සාමාන්‍යවක් දක්වයි. මීට අමතර ව නොයෙක් බ්‍රාහ්මණයන් සමග කළ සාකච්ඡාවලදී සිය වෛදික ඥානය මැනවින් බුදුන්වහන්සේ උපයෝගීකොටගෙන ඇත. මෙවන් සාදක අනුව බුදුන්වහන්සේ වේද සාහිත්‍යය පිළිබඳ යථාවබෝධයකින් පසුව තැනන්නකු බව පෙනීයයි. එහිලා උක්ත සාධකයන් මෙන් ම තවත් සාදක ත්‍රිපිටකයෙන් පහසුවෙන් සොයා ගැනීමට අපහසු නැත. එහෙයින් මෙහි අරමුණ වන්නේ භාරතයේ පහළ වූ බුදුන්වහන්සේ භාරතයේ පැවති වේද සාහිත්‍යය පිළිබඳ මනා අවබෝධයකින් පසුව තැනන්නකු ද යන්න විමසා බැලීම ය.

ප්‍රමුඛපද :- ත්‍රිපිටක, වේද, බ්‍රාහ්මණ